

Dosarul nr.2rac-327/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător: E. Galușceac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: V. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SC „Actimob Consulting” SRL și a recursului declarat de „IT-LAB Sistem” SRL, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SC „Actimob Consulting” SRL către „IT-LAB Sistem”, intervenient accesoriu ÎCS „Icare Solution”, cu privire la constatarea nulității actelor juridice, încasarea sumei și restituirea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de SC „Actimob Consulting” SRL și „IT-LAB Sistem” SRL, și menținută hotărârea din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 29 iulie 2016, SRL „Actimob Consulting” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „IT- LAB Sistem” cu privire la constatarea nulității actelor juridice, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 01.08.2013, executorul judecătoresc Doroftei Igor, a inițiat procedura de executare nr. 064-795/13, în temeiul titlului executoriu nr. 2e-528/2013 din 08.07.2013, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, privind încasarea forțată a datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată de la debitorul ÎCS „Icare Solution” SRL în beneficiul SRL „Actimob Consulting”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2ac-809/13 din 27.11.2013, a fost casată hotărârea instanței de fond, în temeiul căreia a fost eliberat documentul executoriu în speță și dispusă trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță după competență, în Judecătoria Ialoveni.

După rejudecarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni nr. 2c-9/15 din 20.05.2015, s-a dispus încasarea de la SRL „Icare Solution” în beneficiul

SRL „Actimob Consulting” a datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, a taxei de stat și a cheltuielilor de judecată - în sumă totală de 59 365,44 de lei.

La 01.07.2015, reclamantul a prezentat executorului judecătoresc Doroftei Igor, spre executare titlul executoriu nr. 2c-9/15, emis în baza hotărârii Judecătoriei Ialoveni nr. 2c-9/15 din 20.05.2015, devenită definitivă la 22.06.2015, în vederea încasării forțate a datoriei de la debitorul SRL „Icare Solution” în beneficiul SRL „Actimob Consulting”, în sumă totală de 59 365,44 de lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Doroftei Igor nr. 064-445/2015 din 18.08.2015, s-a dispus continuarea procedurii de executare în cauză, în temeiul art. 15 alin. (4) Cod de executare.

În cadrul procedurii de executare menționate, executorul judecătoresc a identificat o creanță pecuniară a debitorului ÎCS „Icare Solution” SRL față de SRL „IT-LAB Sistem” în mărime de 87 799,00 de lei. În acest sens, executorul judecătoresc a luat act de ordinele de plată corespunzătoare: OP nr. 5 din 18.03.2011; OP nr. 15 din 19.04.2011; OP nr. 16 din 19.04.2011; OP nr. 30 din 20.05.2011.

Astfel, la solicitarea creditorului, în condițiile art. 99 Cod de executare, executorul judecătoresc, prin somația nr. 064-795/13 din 05.08.2013, iar ulterior prin somația repetată nr. R064-339/16 din 23.03.2016, după reluarea procedurii de executare pe procedura în cauză, a obligat SC „IT-LAB SISTEM” SRL să consemneze la contul executorului judecătoresc suma totală de 65 837,78 de lei, ce constituie datoria documentului executoriu de 59365,44 de lei și 6472,34 de lei cu titlu de cheltuieli de executare. Concomitent pe suma în mărime de 65 837,78 de lei a fost aplicat sechestru.

Debitorul urmăritor ÎCS „Icare Solution” SRL posedă la activ, la rândul său, o creanță pecuniară în sumă totală de 87 799,00 de lei față de debitorul - terț SRL „IT-LAB Sistem”.

În cadrul procedurii de executare enunțate, SC „IT-LAB Sistem” SRL, prin răspunsurile la somațiile executorului judecătoresc din 20.08.2013 și din 04.04.2016, a formulat un șir de obiecții față de creanța pecuniară a debitorului ÎCS „Icare Solution” SRL în sumă totală de 87 799,00 de lei.

Obiecțiile formulate în răspunsurile corespunzătoare sunt tendențioase și au drept scop eschivarea cu rea-credință a debitorului ÎCS „Icare Solution” SRL de la executarea documentului executoriu în speță. Informațiile și copiile anexate la răspunsul la somație din 20.08.2013 nu corespund realității. Însăși faptul că, la 20.08.2013, „IT-LAB Sistem” SRL a prezentat executorului judecătoresc Doroftei Igor facturile, FB0307564 din 29.04.2011, BV8069980 din 31.07.2013 și draft-ul facturii FB0793126 din 22.07.2011, care sunt „facturile fabricate”, precum și actul de verificare nesemnate și fără amprenta ștampilei cumpărătorului, în cazul dat, a debitorului „Icare Solution” SRL, confirmă faptul că acestea puteau fi acceptate de către „Icare Solution” SRL doar după data de 20.08.2013, deci după data de când a fost emisă somația executorului judecătoresc către „IT-LAB Sistem” SRL.

Ulterior, abia în luna septembrie 2013, actele menționate mai sus au fost semnate de către ambele părți și au fost prezentate copiile executorului

judecătorească, cu excepția facturii FB0793126 din 22.07.2011, care se pretinde a fi pierdută, și a fost înlocuită cu factura fiscală BV9185056 emisă cu aceeași dată.

După reluarea procedurii de executare și somarea repetată a debitorului-terț, la 06.04.2016 reclamantul a făcut cunoștință cu răspunsul „IT-LAB Sistem” SRL din 04.04.2016, la somația repetată nr. R064-339/16 din 23.03.2016.

Cu toate că, debitorul-terț a prezentat de această dată aceleași acte, dar deja cu semnătura și amprenta beneficiarului, susține cu certitudine faptul, că la momentul emiterii somației în data de 05.08.2013, tranzacțiile reflectate prin actele prezentate executorului judecătorească nu erau realizate de facto, fiind doar niște tranzacții fictive având ca scop eschivarea de la executarea documentului executoriu.

Astfel, actul de verificare al decontărilor reciproce din 04.08.2013 este unul fals, deoarece este deplasat de la realitate, fapt care poate fi verificat analizând Raportul Financiar al „Icare Solution” SRL pentru anul 2011, solicitat de la BNS de către executorul judecătorească. În plus, conține trimiteri la documente contabile, care nu există în realitate și anume la factura FB0793126 din 22.07.2011 cu suma de 47 059 de lei. În virtutea faptului că, „Actimob Consulting” SRL a ținut evidența contabilă a SRL „Icare Solution” pe parcursul anilor 2011 și 2012, cunoaște foarte bine situația reală din evidența contabilă a acestei companii, deci poate afirma cu certitudine faptul că, în anul 2011, nu a fost acceptată de către administratorul „Icare Solution” SRL nicio factură de la „IT-LAB Sistem” SRL, care să fie transmisă pentru reflectare în evidența contabilă.

Factura FB0307564 din 29.04.2011, în sumă de 1 200 de lei, nu poate fi recunoscută din următoarele motive: lipsesc semnăturile confirmative și amprenta ștampilei ale beneficiarului serviciilor; lipsește un contract în baza căruia au fost prestate serviciile menționate în factură; lipsește Actul nr. 12/04 din 29.04.2011 menționat în factură, semnat și ștampilat de către părți, care ar confirma executarea serviciilor menționate în factură.

La fel, nu poate fi reținut argumentul debitorului, precum că legea contabilității permite livrarea de servicii fără semnătura beneficiarului, or, legea permite doar pentru reflectarea la venituri, dar nu și la cheltuieli, aici e vorba de servicii de o singură dată, care nu au o altă confirmare documentară, lipsind Actul de predare-primire a serviciilor și contractul.

Factura BV8069980 din 31.07.2013, în sumă de 39 540 de lei, nu poate fi recunoscută din următoarele motive: lipsește un contract în baza căruia au fost prestate serviciile menționate în factură; lipsește Actul nr. 31/07 din 31.07.2013 menționat în factură semnat și ștampilat de către părți, care ar confirma executarea serviciilor menționate în factură. În plus, faptul eliberării acesteia cu data ultimei zile din luna precedentă momentului primirii somației, conduce la suspiciunea că aceasta a fost „fabricată” și tipărită după data de 05.08.2013. Iar în condițiile când la acea dată nu era niciun act de predare-primire a serviciilor semnat de către ambele părți, nici factura, acestea fiind semnate doar în septembrie 2013, se poate afirma cu certitudine că, la momentul adresării somației la data de 05.08.2013 tranzacția respectivă nu era realizată.

Factura FB0793126 din 22.07.2011, în sumă de 47 059 de lei, la fel, nu are valoare, deoarece nu există nicio copie a acesteia, copia prezentată de către „IT-

LAB Sistem” SRL la data de 20.08.2013, este doar un draft, un maculator - o informație pentru tipar generată de către soft-ul pentru automatizarea evidenței contabile IC - fiind tipărită pe hârtie simplă A4, fără serie și număr, fără semne olografe ș.a.m.d.). Mai mult decât atât, invocarea motivului pierderii acestei facturi de către „Icare Solution” SRL, duce la apariția suspiciunilor în privința acestei tranzacții.

Astfel, conform instrucțiunilor de păstrare, completare și circulație a documentelor de strictă evidență, precum și a formularelor de Factură Fiscală în mod deosebit, răspunderea pentru integritatea și completarea corectă a acestora revine persoanei responsabile a furnizorului. În plus, fiind vorba despre livrări de mărfuri, factura urma să se elibereze și să fie semnată de către beneficiar la momentul livrării mărfurilor, aceasta conținând minimum 3 exemplare originale.

Prin urmare, compania „IT-LAB Sistem” SRL nu putea să transmită bunurile fără ca cumpărătorul să primească exemplarul său de factură fiscală, exemplarul nr. 1, și să semneze pentru confirmarea primirii utilajului pe exemplarul vânzătorului, exemplarul nr.2 și pe exemplarul cu nr.3 al transportatorului, „IT- LAB Sistem” SRL, deci două exemplare ale facturii fiscale urmau să rămână la vânzător, care este și transportator, iar un exemplar trebuia să fie înmănat cumpărătorului, „Icare Solution” SRL. Prin urmare, atât compania „IT-LAB Sistem” SRL, cât și „Icare Solution” SRL, nu putea să piardă în mod unilateral cele trei exemplare ale facturii menționate, deoarece cel puțin câte un exemplar trebuia să se păstreze la fiecare dintre părți dacă tranzacția ar fi avut loc la acea dată.

Astfel, afirmația directorului companiei „IT-LAB Sistem” SRL, Alexei Cioban, precum că a livrat echipamentul la data de 22.07.2011, iar cele trei exemplare ale facturii fiscale cu nr. FB 0793126 au fost pierdute de către cumpărător, este nefondată, deoarece vine în contradicție logică cu prevederile legale în acest sens.

Mai mult ca atât, reieșind din cele enunțate, precum și din faptul că nu există nicio dovadă a faptului că, factura dată a fost emisă, se creează impresia că factura fiscală cu nr. FB0793126 nici nu a fost emisă vreodată sau poate a fost anulată din cauza unei greșeli sau poate a fost emisă altui contragent, sau poate a fost emisă cu altă sumă și pentru alte mărfuri/servicii.

Dacă se admite prin absurd că vânzătorul, din exces de încredere, a livrat bunurile fără ca să se asigure că cumpărătorul a semnat facturile de primire și se presupune că acesta urma să le semneze și să le înapoieze vânzătorului ulterior datei primirii bunurilor, atunci apare întrebarea de ce acesta a așteptat doi ani ca să-i înainteze o altă factură în schimbul celei pierdute. Cu atât mai mult, de ce a așteptat doi ani ca să anunțe despre pierderea facturii, dacă în mod normal ar fi trebuit să o facă imediat ce i-a fost cunoscut acest fapt, sau cel puțin la închiderea perioadei de gestiune, adică la sfârșitul lunii august 2011, când trebuia să facă inventarierea facturilor pentru a întocmi dările de seamă la închiderea lunii.

În acest sens urmează să se țină cont și de faptul că, în perioada anilor 2011 – 2012, compania „Actimob Consulting” SRL a fost împuternicită să țină evidența contabilă a societății „Icare Solution” SRL, deci afirmă cu certitudine faptul că, în această perioadă în evidența contabilă a „Icare Solution” SRL nu a figurat

niciodată factura sus-menționată, și nici nu a figurat utilajul menționat în această factură (server, baza de date, echipament și servicii de configurare a acestora). În luna martie 2012, pentru actualizarea tuturor datelor pentru reflectarea corectă a lor în Raportul Financiar anual al „Icare Solution” SRL, responsabilii de ținere a evidenței contabile a societății au trimis un act de verificare companiei „IT-Lab Sistem” SRL, în care se vedea clar că nu există în evidența „Icare Solution” SRL factura cu nr. FB 0793126 din 22.07.2011, deci Alexei Cioban, precum și contabilul-șef Sîrbu Olga, știau cu certitudine încă din martie 2012 despre faptul că, în evidența contabilă a „Icare Solution” SRL nu figurează această factură, precum nu figurează nici utilajul menționat în ea. Însă până la 05.08.2013, nu a fost luată nici o atitudine în acest sens, confirmând în mod tacit existența datoriei debitoriale față de „Icare Solution” SRL în mărime de 87 799,00 de lei.

Argumente în plus în vederea susținerii afirmației, precum că tranzacția a fost una fictivă, mai pot servi și următoarele: în evidența contabilă a cumpărătorului echipamentele în cauză nu figurează în componența mijloacelor fixe și nu au fost incluse în rapoartele financiare, fiscale și statistice, cu toate că în factură sunt specificate serviciile de „Instalare și configurare a echipamentului”, „Configurarea serverului” și „Configurarea bazei de date”; pentru serviciile menționate nu există vreun act de predare-primire a serviciilor, așa cum prevede legislația în vigoare.

Mai mult, conform contractului de livrare a echipamentului nr. 2011/36 din 09.03.2011, prezentat de „IT-LAB Sistem” SRL, părțile urmau să semneze un act de predare-primire a bunurilor materiale, apoi un act de predare-primire a serviciilor de instalare și configurare a echipamentului, apoi urma o perioadă de exploatare de probă, care la fel trebuia să fie confirmată prin act de predare-primire și în final urma să fie semnat un act de predare-primire finală a echipamentului în stare funcțională. Niciun act din cele enumerate nu a fost semnat, fapt care indică încă odată în plus la o tranzacție fictivă.

Astfel, reclamantul a solicitat declararea nulă a actelor juridice exteriorizate prin facturile fiscale: FB0307564 din 29.04.2011, BV8069980 din 31.07.2013, FB0793126 din 22.07.2011, precum și BV9185056 din 22.07.2011, cu încasarea din contul SRL „IT-LAB Sistem” în beneficiul SRL „Actimob Consulting” a sumei în mărime de 65 837,78 de lei, ce constituie datoria documentului executoriu în mărime de 59 365,44 de lei ca fiind valoarea creanței pecuniare a debitorului ÎCS „Icare Solution” SRL față de pârâtul „IT-LAB Sistem” SRL formată în temeiul ordinelor de plată nr.5 din 18.03.2011, nr. 15 din 19.04.2011, nr. 16 din 19.04.2011, nr. 30 din 20.05.2011, precum și a taxei de stat în mărime de 2 375,15 de lei, a cheltuielilor de executare în sumă de 6 472,34 de lei.

Prin hotărârea din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, totodată dispunându-se încasarea de la SRL „Actimob Consulting” în beneficiul SRL „IT-LAB Sistem” a sumei în mărime de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de acordare a asistenței juridice.

La 16 iulie 2018, SRL „Actimob Consulting”, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 21 iunie 2018, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii cu restituirea cheltuielilor judiciare și a cheltuielilor de executare.

La 20 iulie 2018, SRL „IT-LAB Sistem”, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 21 iunie 2018, solicitând casarea parțială a hotărârii în partea admiterii parțiale a cerințelor SRL „IT-LAB Sistem”, legate de cheltuielile privind acordarea asistenței juridice, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la dispunerea încasării din contul SRL „Actimob Consulting” în beneficiul SRL „IT-LAB Sistem” a sumei de 12 000 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței juridice.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelurile declarate au fost respinse și menținută hotărârea primei instanțe din 21 iunie 2018.

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că analizând legalitatea și temeinicia hotărârii pronunțate în raport cu prevederile art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, conchide că prima instanță a stabilit corect raportul dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

În consecință, reieșind din argumentele cererilor de apel declarate în cauza civilă respectivă, instanța de apel a considerat că apelantul SRL „Actimob Consulting”, precum și apelantul SRL „IT-LAB Sistem” nu au dovedit prin probe certe, pertinente netemeinicia hotărârii primei instanțe.

Prin urmare, Colegiul Civil a conchis că prima instanță just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată și admiterea parțială a pretenției cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, încasând suma în mărime de 5 000 de lei din contul SRL „Actimob Consulting” în beneficiul SRL „IT-LAB Sistem”, iar careva temeii legal pentru casarea hotărârii nu s-a stabilit în instanța de apel.

La 18.06.2019, SC „Actimob Consulting” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 13 martie 2013.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel, la judecarea cauzei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea, a apreciat în mod arbitrar probele, fapte ce au condiționat și aprecierea arbitrară a circumstanțelor speței.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

La 24.06.2019, SRL „IT-LAB Sistem” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, de la SC „Actimob Consulting” SRL în beneficiul SRL „IT-LAB Sistem”, solicitând încasarea totală a cheltuielilor de judecată în mărime de 12000 de lei.

La 17.07.2019, SRL „IT-LAB Sistem” a depus referință la cererea de recurs a SC „Actimob Consulting” SRL, prin care a solicitat ca recursul acesteia să fie declarat inadmisibil și să fie admis recursul SRL „IT-LAB Sistem”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 13 martie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 18 aprilie 2019 (f. d. 225), date despre recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că societățile-recurente s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către SC „Actimob Consulting” SRL și SRL „IT-LAB Sistem”, neîntemeiate și care urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SC „Actimob Consulting” SRL și SRL „IT-LAB Sistem”, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului societăților-recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a

recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea societăților-recurente, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SC „Actimob Consulting” SRL și SRL „IT-LAB Sistem”.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către SC „Actimob Consulting” SRL și SRL „IT-LAB Sistem”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova